

Rybná brána

Kniha Nehemiáš nám rozpráva strhujúci príbeh obnovy hradieb a brán zničeného Jeruzalema. Zničený bol pre neposlušnosť a modlárstvo Božieho ľudu. Myslím, že môžeme povedať, že predstavuje dôsledky hriechu a neposlušnosti Bohu aj v našich životoch dnes. Zborené hradby znamenajú absenciu jasných hraníc voči čomukoľvek, čo by mohlo ohroziť Boží život v nás a naše povolanie Božích detí. Nuž a spálené brány hovoria o neschopnosti nevypustiť nič, čo chce ničiť a zároveň o slabej otvorenosti veciam, ktoré môžu byť pre nás a našich blížnych bohatým prameňom radosti, pokoja, spoločenstva a rastu.

Tento príbeh obnovy Jeruzalema nemusí byť len časťou histórie Izraela. Môžeme ho dnes nielen čítať, ale znovu ho prežívať, ak začneme zápať o obnovu v našich životoch.

Pri dôkladnejšom štúdiu 3. kapitoly knihy Nehemiáš som si všimol, že vtedajší Jeruzalem mal 10 brán, ktoré potrebovali obnovu. Keď som uvažoval o každej z nich a pýtal sa Pána, či tieto brány nepotrebujú obnovu aj v mojom živote, postupne som objavil 10 konkrétnych oblastí. A myslím si, že sú naozaj všetky pre náš duchovný život dôležité.

Druhá brána (o prvej som písal v predchádzajúcom úvodníku), ktorá je spomínaná v 3. kapitole sa volala Rybná brána:

Rybnú bránu stavali Senáovi synovia. Oni ju vystužili trámami, osadili jej vráta i jej zvislé a priečne závary. (Nehemiáš 3, 3)

Táto brána smerovala na sever a bola zrejme jednou z hlavných v čase prvého chrámu. V jej blízkosti bol trh s rybami. Ťnou vchádzali obchodníci z rôznych strán, prinášajúci okrem iného aj ryby.

To ma vedie k jednej z najsilnejších výziev v Novej zmluve: **Podťe za mnou a urobím vás rybármi ľudí! A oni hnede zanechali siete a nasledovali Ho. (Matúš 4, 18 - 20)** Pán Ježiš si prvých učeníkov vybral spomedzi rybárov. Najskôr použil ich loďku, aby kázal zástupom, potom ich vyzval k rybačke a dal im zakúsiť zázračný úlovok a povolal ich k nasledovaniu a tomu, aby sa stali „rybármi ľudí“.

Pri hlbšom štúdiu obnovy tejto brány som si všimol, že ju opravovali synovia muža, ktorý sa volal Senaáh. Jeho meno by sme mohli preložiť ako „trnitý“ a z toho istého hebr. koreňa je odvodené aj slovo „trnitý ker“ (hebr. seneh), pri ktorom Boh povolal Mojžiša.

Božie povolanie ku službe, Jeho zámer pre náš život je oblasť, ktorú potrebujeme neustále obnovovať. Ak sme si vedomí Božieho povolania, potom žijeme svoj život s týmto zámerom. Vtedy je naša „Rybná brána“ zavretá čomukoľvek, čo by nás od tohto Božieho povolania odťahovalo. A naopak: otvára sa tomu, čo nám pomáha sa posúvať v smere nášho povolania (služby, obdarovania...).

Ako je na tom vedomie Božieho povolania v našom živote? Vnímame ho? Vieme ho konkretizovať? Ako ovplyvňuje tento Boží zámer naše rozhodnutia, naše priority, voľný čas...?

Každý z nás máme špecifické povolanie a obdarovanie. Sme rôzni. Ale ten hlavný Boží zámer s každým z nás je spoločný: **Ježiš pristúpil a povedal im: Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta. (Matúš 28, 18 - 20)**

Ako ovplyvňuje toto Pánove „veľké“ povolanie náš život?

Michal Kevický